

MIROSLAV KŘÍŽEK: PROČ ROZHODNĚ ZACHOVAT NAŠI SUVERÉNNÍ NÁRODNÍ MĚNU - ČESKOU KORUNU

- CZ24 News | 20. ledna 2021

ČESKO: Jako ekonom jsem jednoznačně pro zachování naší národní měny a to hned z několika zásadních důvodů.

Minulý týden jsem se rozhodl svým videem otevřít téma, které by určitě nemělo zapadnout ve víru dnešních událostí, protože koronavirus jednoho dne pomine, ale důležitá otázka, zda zachovat českou korunu či přijmout euro tu bude stále.

Jako ekonom jsem jednoznačně pro zachování naší národní měny a to hned z několika důvodů. Prvním argumentem pro korunu je teorie optimální měnové oblasti, se kterou přišel v 60. letech minulého století kanadský ekonom Robert Mundell a zaměřuje se na optimální podmínky, kdy může více zemí přejít na jednotnou měnovou unii. Zde platí, že s rostoucí velikostí měnové oblasti roste i odlišnost jednotlivých zemí a tudíž i mezní náklady měnové unie. Skvělým příkladem je Řecko v eurozóně, asi nikoho nepřekvapí, že mentalita Řeků ve vztahu k veřejným financím je dramaticky odlišná od Němců. Zadluženému Řecku neměl být navíc vůbec povolen vstup do eurozóny, protože následně jeho dluhy museli sanovat všichni členové tohoto uskupení. Takže 1:0 pro českou korunu, my jsme se toho díky ní účastnit nemuseli.

Další sporný bod je přínos pro český export, v Analýze sladění 2019, kde Česká národní banka zkoumá dopady případného přijetí eura, stojí v oddílu o nízkých rizicích spojených s eurem: „Dlouhodobě k nim patří zejména vysoká míra otevřenosti české ekonomiky a velká obchodní i

vlastnická provázanost s eurozónou, které vytvářejí předpoklady pro existenci přínosů zavedení eura, jakými jsou snížení transakčních nákladů nebo odstranění kurzového rizika.“ Řekněme si to upřímně, náš export dobře prosperuje i se současnou měnou a navíc není vůbec jisté, zda úspora transakčních nákladů a odstranění kurzového rizika převyší eventuelní administrativní náklady na zavedení měny nové. Zásadní sdělení ovšem je, že náš zahraniční obchod běží skvěle i bez eura a výrazné zlepšení po jeho přijetí není jisté, tudíž 2:0 pro korunu.

Problematická je také ztráta samostatnosti měnové politiky, kdy souhlasím s ekonomkou Stanislavou Janáčkovou, která vidí negativně akceptaci společné měnové politiky a ztrátu flexibilního měnového kurzu, jež je základním přizpůsobovacím mechanismem měnové politiky státu. V momentě, kdy přijmeme euro, vzdáme se tohoto nástroje a v konečném důsledku nám budou stanovovány úrokové sazby zvenčí a přiznejme si, že ty budou takové, jaké se budou hodit Německu a Francii, na malé státy nikdo nebude brát zřetel. V tuto chvíli máme nezávislou národní banku, nepodléhající pokynům od Evropské centrální banky, takže naše ČNB může sama reagovat na vývoj hospodářského cyklu, často odlišného od cyklu ostatních zemí eurozóny. Česká koruna tedy zase vítězí, už v poměru 3:0.

Málo se hovoří o nákladech na přijetí eura, například podle analýzy ČMKOS by byly doslova astronomické, jednak bychom ihned museli vložit příspěvek do Evropského stabilizačního fondu (ESM) ve výši necelých 50 miliard Kč a závazek, že v případě nutnosti dodáme dalších 365 miliard Kč. Dále by se tuzemské banky musely povinně účastnit Bankovní unie, to je 120 miliard pro banky a stát by to stálo zhruba 20 miliard. Navíc musíme brát v potaz i přímé poškození občanů, naše platy stále nedosahují západní úrovně a při současném kurzu k euru by mnozí dostali téměř almužnu a navíc by doplatili na možný bezprostřední růst cenové hladiny. Těmto nákladům se lze vyhnout zachováním naší koruny, vede už 4:0 nad eurem.

Poslední bod bude spíše politický, samostatná národní měna je znakem státní suverenity a státním symbolem. Nebudeme si nic nalhávat, i euro je spíše projektem k větší politické soudržnosti, než k té ekonomické a tudíž je jeho přijetí více politickou záležitostí. Podle slovenského europoslance Ivana Štefance je euro jakousi vstupenkou do „lepšího“ klubu v rámci institucí EU a znamená lepší vyjednávací pozici. Po pravdě mě jeho výrok děsí, EU má být založena na rovnosti jednotlivých států a ono to spíše vypadá, že existují dvě kategorie států, ti s eurem a ti bez něho. Nicméně ani pobídka vstupu do „lepšího“ klubu pro mě není argumentem pro přijetí nové měny, ale suverenita a národní měna ano, takže 5:0 pro korunu.

Ani v sousedním Německu není víra v jednotnou měnovou oblast nekonečná a objevují se hlasy, že by státy jako Itálie mohly a měly z měnové unie vystoupit. Jednak proto, že jim společná měna s Německem škodí a tipl bych si, že ani Němci nechtějí donekonečna finančně sanovat jižní státy. Zastánci eura ho samozřejmě budou vehementně propagovat dál, aniž by přiznali jeho negativní dopady a hlavně pro stromy nevidí les. V globálním pohledu není rozšíření eurozóny nijak extra důležité, především ve světle aktuální zprávy z The Economist, že například Čína chystá v tomto roce uvedení první oficiální digitální měny a to je novinka, která má značnou váhu.

Závěrem jen dodám, že koruna v mém srovnání zvítězila 5:0 a to je pěkný debakl pro euro, takže zůstaňme u naší národní měny a nenechme se vystrašit řečmi eurohujerů, jak nám naše měna škodí, je tomu totiž často přímo naopak.

Autor: Miroslav Křížek

Zdroj: <https://pravvyprostor.cz>